

علوم زیستی ورزشی _ بهار ۱۳۹۲

شماره ۱۶ - ص ص : ۱۹-۵

تاریخ دریافت : ۹۱ / ۰۳ / ۱۳

تاریخ تصویب : ۹۱ / ۰۸ / ۰۹

تأثیر مکمل بی کربنات سدیم بر توان بی هوازی و سطح لاكتات خون بازیکنان فوتسال

۱. واژگان میناسیان ^۱ - ۲. مجید اسلامی - ۳. مهدی صباح لنگرودی

۱. عضو هیأت علمی دانشگاه اصفهان، ۲. کارشناس ارشد فیزیولوژی ورزشی، ۳. مرتبی دانشگاه آزاد اسلامی واحد خواراسگان

چکیده

هدف اصلی این پژوهش بررسی تأثیر مصرف بی کربنات سدیم بر سطح لاكتات خون و توان بی هوازی بازیکنان فوتسال بود. ۲۴ بازیکن فوتسال با میانگین سنی ۱/۵۹ ع ۱۵/۸۸ سال، وزن ۱۲/۷۶ ع ۶۲/۰۴ کیلوگرم، قد ۸/۲۳ ع ۱۷۳/۲۱ سانتی متر، شاخص توده بدنی ۳/۳۳ ع ۲۰/۵۱ کیلوگرم / متر مربع به صورت هدفمند انتخاب شدند و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایشی (۱۲ نفر) و کنترل (۱۲ نفر) قرار گرفتند. پروتکل آزمون شامل ۵ دقیقه گرم کردن قبل از آزمون اول وینگیت، ۳۰ ثانیه رکاب زدن روی چرخ کارسنج مونارک، پس از آن مصرف ۳ میلی گرم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن بی کربنات یا دارونما به مدت ۷۰ تا ۱۲۰ دقیقه بود. سپس اجرای آزمون دوم وینگیت برای اندازه گیری متغیرهای تحقیق در پس آزمون بود. برای تعیین مقادیر لاكتات خون بعد از هر آزمون وینگیت به وسیله لاکتومتر بلا فاصله سطوح لاكتات اندازه گیری شد. برای تحلیل داده ها از روش مقایسه اختلافها و آزمون t مستقل استفاده شد. نتایج نشان داد که مصرف بی کربنات سدیم موجب افزایش معنادار در توان بی هوازی بازیکنان فوتسال گردید ($P = 0.008$), اما تغییرات در سطح لاكتات خون ($P = 0.162$) و شاخص خستگی معنادار نبود ($P = 0.560$). با توجه به نتایج پژوهش می توان گفت که مصرف مکمل بی کربنات سدیم بر افزایش توان بی هوازی بازیکنان فوتسال تأثیر داشته، اما در کاهش میزان خستگی ناشی از تجمع لاكتات زیاد مؤثر نبوده است.

واژه های کلیدی

فوتسال، بی کربنات سدیم، لاكتات خون، توان بی هوازی.

مقدمه

استفاده از مواد کمکی نیروزا یا مکمل‌های غذایی موضوع تازه‌ای نیست. امروزه ورزشکاران بسیاری به دنبال یافتن ترکیبات، نوشابه‌ها یا قرص‌های خارق‌العاده هستند تا عملکرد ورزشی خود را گسترش دهند. همچنین از آنجا که رسیدن به این هدف با اجرای تمرینات و روش‌های متعارف تغذیه‌ای بسیار دشوار است، این مکمل‌ها می‌توانند برای بسیاری از ورزشکاران و افراد مختلف پرجاذبه باشد (۲).

ورزش فوتسال از جمله ورزش‌های تیمی است که با توجه به ماهیت بازی و فشار زیاد در طول مسابقه، سیستم انرژی غالب آن بی‌هوایی است. به طوری که در طول یک مسابقه بازیکنان بعد از چند دقیقه بازی تعویض‌های مکرر انجام می‌دهند و در مدت کوتاه باید تجدید قوا کنند و دوباره به بازی برگردند. از این‌رو عقیده بر آن است که استفاده از مکمل‌های تقریباً بی‌ضرر که بتواند خستگی ناشی از تجمع لاکتات را تعدیل کند و سرعت بازگشت به حال اولیه ورزشکار را افزایش دهد، می‌تواند در این زمینه کمک‌کننده باشد (۳، ۴).

از جمله مکمل‌هایی که در سال‌های اخیر مصرف آن با هدف افزایش کلایی و کاهش خستگی ورزشکاران پیشنهاد شده، بی‌کربنات سدیم است. نتایج پژوهش‌ها حاکی از آن است که مصرف این ماده سبب افزایش pH خون و خاصیت قلبی‌ای بیشتر می‌شود. مصرف بی‌کربنات سدیم^۱ احتمالاً در جبران انرژی سیستم بی‌هوایی و کاهش اسیدیتۀ عضلات و افزایش ظرفیت بافری^۲ بدن با تقلیل اسید لакتیک تولیدی و حالت اسیدی شدن عضله نقش دارد، و عملکرد عضلانی با مصرف این مکمل ممکن است بهبود یابد (۲).

باfrها از جمله مکمل‌هایی هستند که امروزه مصرف آنها به عنوان یک ماده کمکی نیروزا به ویژه در طول تمرینات تناوبی باشد بالا پیشنهاد می‌شود (۱۹، ۱۳، ۳). تحقیقات انجام گرفته در این زمینه حاکی از آن است که سازوکار ارگوژنیکی این مواد به عنوان تامپون قوی اسیدلاکتیک و یون‌های هیدروژن، باز گرداندن pH در شرایط اسیدوز به حالت طبیعی و متعاقب آن بهبود عملکرد و به تأخیر اندختن خستگی است. به این ترتیب اسید لاتکتیک بلا فاصله در pH فیزیولوژیکی طبیعی به آنیون لاکتات و یک پروتون (+H) تجزیه می‌شود. که چنانچه یون هیدروژن +H از طریق سیستم‌های بافری از محیط خارج نشود، pH درون عضله‌ای کاهش می‌یابد.

1 . Sodium bicarbonate

2 . Buffering capacity

همچنین مقدار زیاد گلیکولیز، pH را حتی بیشتر نیز کاهش خواهد داد که در نهایت ممکن است موجب توقف فرایندهای انقباضی عضله گردد. از سوی دیگر مشخص شده که تولید نیرو مرتبط با کمپلکس انقباض عضلانی است، و با کاهش pH تروپونین^۱ پروتئین میوفیبریلی^۲ به طور مؤثر با کلسیم پیوند نمی‌باید و در تشکیل کمپلکس اکتو میوزین اختلال ایجاد می‌کند. اما این واکنش برگشت‌پذیر است. بنابراین وقتی pH معکوس شود و دوباره به سطح طبیعی برسد، تولید نیرو به حالت اولیه برمی‌گردد. علاوه براین مشخص شده است که تغییرات pH بر تولید انرژی نیز تأثیر دارد. وقتی pH درون‌سلولی عضله به $6/3$ رسد، با اختلال در فعالیت گلیکولیتیکی آنزیم فسفوفروکتوکیناز مانع از فرایند گلیکولیز می‌شود (۲۱، ۲۲).

در چند دهه اخیر پژوهش‌های زیادی در مورد تأثیر مکمل‌ها بر بهبود عملکرد ورزشکاران انجام گرفته، اما در ایران تحقیقات اندکی در زمینه مصرف مکمل‌ها و اجرای ورزشکاران به ویژه در رشته ورزشی فوتسال و عملکرد توان بی‌هوازی و تغییرات سطح لاكتات بازیکنان فوتسال انجام گرفته است که به نتایج برخی تحقیقات در این زمینه اشاره می‌شود:

لارس و همکاران^۳ (۱۹۹۷) در تحقیق روی مردان دوچرخه‌سوار، گزارش کردند که مصرف ۳۰۰ گرم بی-کربنات در شدت‌های بالای خستگی به بهبود عملکرد ورزشکاران دوچرخه‌سواری منجر می‌شود (۱۶). در تحقیق دیگری استیفنز^۴ (۲۰۰۲) افزایش در زمان اجرای ورزشکاران دوچرخه‌سواری را که ۳۰۰ میلی‌گرم بیکربنات سدیم ۲ ساعت قبل از تمرین مصرف کرده بودند، گزارش کرد و نتیجه گرفت که افزایش اجرا و تفاوت در بکارگیری گلیکوژن عضلانی به مدت زمان فعالیت ورزشکار بستگی ندارد (۲۳).

پرایس و همکاران^۵ (۲۰۰۳) در تحقیق روی ۸ دونده مرد فعال که ۳۰۰ میلی‌گرم بیکربنات سدیم، یک ساعت قبل از تمرین مصرف کرده بودند، گزارش کردند که سطح لاكتات خون در گروه کنترل که مقدار لاكتات خون آنها بعد از ۱۰ دقیقه افزایش، ولی در گروه آزمایش به تدریج کاهش نشان داد. پروتکل تمرینی آنها بهصورت ۳۰ دقیقه دوچرخه‌سواری متناوب، هر مرحله ۳ دقیقه شامل ۹۰ ثانیه فعالیت با ۴۰ درصد حداکثر اکسیژن

1 . Troponin

2 . Myofibrili

3 . Lars & et al

4 . Stephens

5 . Price & et al

صرفی، ۶۰ ثانیه با ۶۰ درصد اکسیژن مصرفی و باقیمانده زمان با حداکثر سرعت انجام گرفته بود (۲۲). آدام و همکاران^۱ (۲۰۰۹) در تحقیقی روی شناگران جوان در شنای ۴×۵۰ متر با یک دقیقه استراحت بین مراحل آن در دو گروه آزمایشی و کنترل گزارش کردند که کل زمان در گروهی که بیکربنات سدیم مصرف کرده بودند، از ۱/۵۴ به ۱/۵۲ ثانیه رسید و سرعت در ۵۰ متر اول از ۱/۹۲ به ۱/۹۷ متر بر ثانیه تغییر پیدا کرد و در نهایت مصرف بیکربنات سدیم در بهبود اجرای شناگران تأثیر داشت (۳).

یونوکی و همکاران^۲ (۲۰۰۹) نیز تأثیر مصرف بیکربنات سدیم را بر میزان بهبود pH خون و تهویه دو گروه کنترل و آزمایش پس از تمرینات کوتاه‌مدت شدید برسی و گزارش کردند که تفاوت معناداری بین دو گروه وجود داشت، و گروه آزمایشی با برگشت به حالت اولیه سریع‌تر به سطح pH اولیه خود رسیدند (۳۱).

انجمن آمریکایی طب ورزشی (۲۰۰۶) در تحقیقی با هدف تعیین تأثیر مصرف بیکربنات سدیم بر میزان تعادل اسید و بازی، توان بی‌هوایی، اجرای ورزشکاران و مقدار لاكتات خون، ۲۴ مرد ورزشکار را در سه گروه ۸ نفری کنترل، گروه آزمایش اول (صرف ۳ میلی‌گرم بیکربنات) و گروه آزمایش دوم (۵ میلی‌گرم مصرف بیکربنات به ازای هر کیلوگرم وزن بدن) به عنوان آزمودنی انتخاب و مورد بررسی قرار داده است. مقدار لاكتات، pH، و توان بی‌هوایی آزمودنی‌ها با آزمون وینگیت اندازه‌گیری شد. این تحقیق نشان داد که احتمالاً بهترین دوز مصرفی سه میلی‌گرم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن است، و مصرف بیش از ۵ میلی‌گرم موجب اختلال در تعادل اسید^۳ بازی می‌شود و در نتیجه به بهبود عملکرد نمی‌انجامد (۲۴).

به‌طور کلی نتایج برخی تحقیقات، حاکی از افزایش در توان بی‌هوایی و مدت زمان اجرا پس از مصرف مکمل بیکربنات سدیم است (۱۹، ۱۸، ۱۷، ۵). باوجود این، در برخی پژوهش‌ها نیز هیچ تأثیر مثبتی روی این شاخص‌ها گزارش نشده است (۱۰، ۹). بیشتر پژوهش‌ها، مصرف بیکربنات سدیم را تنها به‌دبال یک تکرار انجام آزمون بررسی کرده‌اند (۲۰)، درحالی‌که در رشته‌های ورزشی مثل فوتسال، ورزشکاران یک مسابقه چندین مرتبه تعویض و برگشت به حالت اولیه سریع آنها، سرعت دفع اسید لاكتیک و به تأخیر اندختن خستگی بهمنظور عملکرد مطلوب در مسابقات بسیار حائز اهمیت است.

1 . Adam & et al

2 . Yunoki & et al

از آنجا که مصرف این مکمل منع قانونی ندارد و به طور گستره‌های بین ورزشکاران رایج شده (۲۴، ۷) و نظر به اینکه در داخل کشور تحقيقات اندکی انجام گرفته و تأثیر مصرف آن بر عملکرد ورزشی کمتر بررسی شده و هنوز اثر آن بر عملکرد بیهوایی و لاكتات خون به طور قطعی روشن نشده است، ضرورت انجام تحقيقات بیشتر وجود دارد و سؤال اساسی تحقیق حاضر آن است که آیا مصرف بیکربنات سدیم بر توان بیهوایی بازیکنان فوتسال تأثیر دارد یا خیر؟ از طرفی آیا مصرف بیکربنات سدیم موجب کاهش سطح لاكتات خون آنان می‌شود؟ با انجام چنین تحقيقاتی دانش بیشتری در اين مورد کسب می‌شود و در اين صورت احتمالاً می‌توان راهکارهای مناسبی برای مربیان فوتسال ارائه داد تا احتمال موفقیت آنها در رقابت‌ها بیشتر شود.

روش تحقیق

باتوجه به ماهیت موضوع، تحقیق حاضر از نوع نیمه‌تجربی است. این طرح شامل دو گروه آزمایش (با مصرف بیکربنات سدیم) و کنترل (مصرف دارونمای) است. ۲۴ بازیکن فوتسال از بین بازیکنان باشگاهی در رده سنی ۱۵ تا ۱۷ سال با معیارهای لازم برای ورود به این تحقیق به صورت هدفمند، به عنوان نمونه آماری انتخاب شدند. آزمودنی‌ها به صورت تصادفی در دو گروه ۱۲ نفری کنترل و آزمایشی قرار گرفتند.

در یکی از جلسات شیوه اجرای تحقیق و نوع آن برای آزمودنی‌ها ارائه شد. این افراد حداقل سه سال سابقه باشگاهی و فعالیت ورزشی مستمر داشتند و اظهار کردند تاکنون هیچ‌گونه دارو یا مکملی استفاده نکرده‌اند و سابقه بیماری نیز نداشتند. آزمودنی‌های منتخب رضایت‌نامه شرکت در تحقیق و پرسشنامه سلامتی تکمیل و امضاشده را ارائه دادند. در مرحله اول قبل از مصرف مکمل بیکربنات در آزمایشگاه فیزیولوژی آزمون‌های مورد نظر اجرا و در مرحله دوم پس از مصرف مکمل بیکربنات توسط آزمودنی‌های گروه‌های تجربی و کنترل، آزمون‌های مورد نظر بار دیگر تکرار شد.

روش اندازه‌گیری متغیرهای تحقیق توان بی‌هوایی و شاخص خستگی

برای اندازه‌گیری اوج توان بی‌هوایی و شاخص خستگی از آزمون وینگیت ۳۰ ثانیه‌ای روی چرخ کارسنج مونارک مدل ۸۹۴ Ea ساخت سوئد استفاده شد. پیش از اجرای آزمون ارتفاع صندلی چرخ با طول اندام تحتانی آزمودنی‌ها زاویه مفصل زانو ۱۷۵ تا ۱۷۰ درجه و مقدار بار مورد نیاز آزمون مناسب با توده بدن آزمودنی‌ها ۷۵ گرم به ازای هر کیلوگرم از وزن بدن تنظیم شد. آزمودنی‌ها با سرعت تمام شروع به رکاب زدن کردند تا به حداقل سرعت برسند. پس از آن بار مورد نظر به مدت ۳۰ ثانیه اعمال شد. در پایان آزمون، شاخص‌های اوج توان بی‌هوایی، با استفاده از نرم‌افزار ویژه دوچرخه کارسنج مونارک محاسبه شد.

سطح لاكتات خون

برای اندازه‌گیری مقدار لاكتات خون آزمودنی‌ها ۵ دقیقه بعد از هر آزمون وینگیت از نوک انگشت اشاره دست راست آزمودنی‌ها خون‌گیری به عمل آمد. برای اندازه‌گیری مقدار لاكتات خون از دستگاه لاكتومتر مدل ۰۴۸۳ CE ساخت آلمان استفاده شد، به نحوی که ابتدا انگشت اشاره دست راست آزمودنی شست و شو و خشک می‌شد، آنگاه با پنبه آغشته به الکل، محل خون‌گیری ضدغوفنی و در نهایت لاكتات اندازه‌گیری شد. دستگاه کیت مخصوصی دارد که مقدار خون گرفته شده از انگشت دست را آزمایش و سپس مقدار اسید لاكتیک تجمع یافته در خون روی صفحه نمایشگر دستگاه نشان داده می‌شود.

مقدار و روش مصرف بی‌کربنات سدیم

بی‌کربنات سدیم در پت‌های یک لیتری و به مقدار مورد نیاز برای گروه تجربی که باید مکمل مصرف می‌کردند (۳ میلی‌گرم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن) تهیه شد. و محلول آب خالص نیز برای گروه کنترل که باید دارونما مصرف می‌کردند، در پت‌های یک لیتری در نظر گرفته شد که هر دو گروه بعد از اجرای آزمون وینگیت اول آن را در مدت ۷۰ تا ۱۲۰ دقیقه مصرف کردند.

روش جمع آوری داده‌ها

آزمودنی‌ها پس از گروه‌بندی (گروه آزمایشی ۱۲ نفر و کنترل نیز ۱۲ نفر) وزن‌کشی شدند. پس از آن مقدار مصرف بی کربنات سدیم گروه آزمایش محاسبه شد. قبل از اجرای آزمون دو گروه به مدت پنج الی ده دقیقه گرم کرده و در اولین تست وینگیت شرکت کردند. پس از پنج دقیقه از اجرای آزمون اول از آنها تست لاكتات به عمل آمد. قبل از اجرای آزمون دوم وینگیت گروه آزمایش مکمل بی کربنات سدیم به مقدار سه میلی‌گرم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن محلول در یک لیتر آب و گروه کنترل یک لیتر آب خالص دریافت، و به تدریج آن را طی هفتاد تا ۱۲۰ دقیقه مصرف کردند. پس از آن دو گروه در آزمون دوم وینگیت شرکت کردند. پنج دقیقه بعد مجدداً مقدار لاكتات خود آنها به روش قبل اندازه‌گیری شد. در خاتمه آزمون‌ها از آنها خواسته شد که بدن‌های خود را به مدت ۵ دقیقه با استفاده از نرم‌شاهی مختلف و حرکات کششی سرد کنند. در این تحقیق همه آزمودنی‌ها به صورت اردویی در اقامتگاه معین اسکان یافته، صباحانه یکسان داشتند و قبل و بین دو آزمون به جز آب و مکمل مصرفی با توجه به پروتکل تغذیه دیگری مصرف نکردند.

روش‌های آماری

در این پژوهش برای تحلیل داده‌ها ابتدا از آمار توصیفی برای طبقه‌بندی و تنظیم داده‌ها، تعیین شاخص‌های مرکزی و پراکندگی استفاده شد. سپس برای مقایسه و تعیین تفاوت‌های بین میانگین متغیرهای مورد اندازه‌گیری از آمار استنباطی و آزمون t مستقل و روش اختلاف میانگین‌ها استفاده شد. همچنین در مقایسه میانگین متغیرهای مورد اندازه‌گیری در پیش آزمون تفاوت معناداری بین گروه‌ها مشاهده نشد. برای تحقیق داده‌ها از نرم‌افزار آماری SPSS نسخه ۱۶ و همچنین از نرم‌افزار اکسل ۲۰۰۷ استفاده شد.

نتایج و یافته‌های تحقیق

باتوجه به هدف کلی تحقیق که تأثیر مصرف بی کربنات سدیم بر سطح لاكتات خون و اوج توان بی هوازی و شاخص خستگی بازیکنان فوتسال ۱۵ الی ۱۷ سال باشگاهی بود، ابتدا مشخصه‌های فردی و سپس نتایج فیزیولوژیکی مورد اندازه‌گیری در آزمودنی‌ها با استفاده از جداول زیر ارائه شده است.

جدول ۱ - مشخصات فردی آزمودنی‌ها

انحراف معیار ($\pm SD$)	میانگین	گروه‌ها	آماره	متغیرها	
۲/۴۹	۱۷۲/۲۵	کنترل	قد (سانتی متر)		
۲/۳۸	۱۷۲/۱۷	آزمایش			
۴/۶۸	۵۹/۸۳	کنترل	وزن (کیلوگرم)		
۲/۳۶	۶۴/۲۵	آزمایش			
۰/۴۸	۱۵/۵۰	کنترل	سن (سال)		
۰/۴۳	۱۶/۲۵	آزمایش			
۱/۱۷	۱۹/۷۲	کنترل	BMI (کیلوگرم بر مترمربع)		
۰/۶۵	۲۱/۳۰	آزمایش			

جدول ۲ - میانگین متغیرهای مورد اندازه‌گیری در دو گروه آزمایشی و کنترل در پیش آزمون و پس آزمون

میانگین پس آزمون ($\pm SD$)	میانگین پیش آزمون ($\pm SD$)	گروه‌ها	آماره	متغیرها	
۱۱/۴۳±۱/۸۳	۱۱/۲۶±۱/۶۸	کنترل	اوج توان (وات بر کیلوگرم)		
۱۲/۸۳±۱/۲۴*	۱۱/۸۴±۱/۳۰	آزمایش			
۸/۰۱±۰/۸۹	۷/۷۶±۰/۸۶	کنترل	میانگین توان (وات بر کیلوگرم)		
۸/۵۸±۰/۵۴	۸/۳۳±۰/۵۹	آزمایش			
۴/۵۴±۱/۰۴	۴/۶۴±۰/۶۶	کنترل	حداقل توان (وات بر کیلوگرم)		
۴/۶۷±۰/۷۳	۴/۴۵±۱/۲۲	آزمایش			
۱۲/۲۶±۲/۰۲	۹/۸۹±۱/۸۳	کنترل	سطح لاكتات خون (میلی مول در هر لیتر)		
۱۱/۸۷±۱/۱۸	۱۰/۲۶±۲/۰۲	آزمایش			
۶/۸۹±۱/۹۸	۶/۶۱±۱/۶۵	کنترل	شاخص خستگی (وات بر ثانیه)		
۷/۹۹±۱/۳۹	۷/۳۹±۱/۵۹	آزمایش			

*معنی دار در سطح $P < 0.05$

با استفاده از اطلاعات جمع‌آوری شده و نتایج حاصل از مراحل تحلیل آماری، متغیرهای مورد اندازه‌گیری در گروه‌های کنترل و آزمایش مقایسه شد. قابل ذکر است با توجه به اینکه مفروضه‌های اساسی آزمون تحلیل

کوواریانس برقرار نبود، برای تعدیل و کاهش اثر اندازه‌گیری‌های پیش‌آزمون روی نتایج پس‌آزمون از روش اختلاف‌ها یا محاسبه تفاوت بین میانگین‌های پیش‌آزمون و پس‌آزمون و سپس به کارگیری آزمون t مستقل استفاده شد. نتایج نشان داد که بین میانگین تغییرات سطح لاكتات خون آزمودنی‌های گروه کنترل و آزمایشی تفاوت معناداری وجود ندارد ($P = 0.162$). به عبارت دیگر، اگرچه سطح لاكتات خون هر دو گروه افزایش و حتی گروه کنترل نسبت به گروه آزمایشی که مکمل دریافت کرد، افزایش بیشتری داشت اما این تفاوت معنادار نبود.

در این تحقیق بین میانگین اوج توان بی‌هوازی آزمودنی‌های گروه‌های کنترل و آزمایشی تفاوت معناداری مشاهده شد ($P = 0.008$). با توجه به مقادیر میانگین داده‌های پیش‌آزمون و پس‌آزمون که در جدول ۲ نشان داده شده است، اوج توان بی‌هوازی هر دو گروه افزایش، اما گروه آزمایشی که مکمل دریافت کرد، نسبت به گروه کنترل افزایش بیشتری داشت که این تفاوت معنادار بود. بین میانگین شاخص خستگی، میانگین توان و حداقل توان آزمودنی‌های دو گروه نیز تفاوت معناداری مشاهده نشد ($P = 0.560$).

بحث و نتیجه‌گیری

بی‌کربنات سدیم یکی از مکمل‌هایی است که تحقیقات متعددی به ویژه در خارج کشور در مورد تأثیر مصرف آن بر عملکرد ورزشی انجام گرفته است، و در این پژوهش سعی شد تأثیر مصرف بی‌کربنات سدیم بر تغییرات سطح لاكتات خون و توان بی‌هوازی بازیکنان فوتسال بررسی شود. نتایج نشان داد که مصرف بی‌کربنات سدیم تغییرات معناداری در سطح لاكتات خون بازیکنان فوتسال ایجاد نکرد، اما مصرف آن تأثیر معناداری بر توان بی‌هوازی بازیکنان فوتسال داشت. این نتایج با گزارش‌های برخی مطالعات همسو (۳۲، ۳۰، ۲۷، ۲۰، ۱۸) و با برخی دیگر در تضاد (۲۵، ۱۹، ۱۱، ۴) است که از علل احتمالی آن می‌توان به عواملی مانند مقدار مصرف مکمل، نوع آزمون، مدت زمان آزمون و عوامل دیگر اشاره کرد.

در بیشتر مطالعات مصرف بی‌کربنات به‌دبیال یک مرحله آزمون بررسی شده است که در اغلب آنها تأثیر سودمند و معنادار مصرف این مکمل بر عملکرد ورزش گزارش شده است (۳۲، ۳۰، ۲۶، ۱۸). از آنجا که در رشته‌های ورزشی مثل فوتسال که ماهیت تناوبی دارند، ورزشکار در یک مسابقه برای کسب پیروزی در چند مرحله در طول مسابقه وارد زمین می‌شوند. در این پژوهش اگرچه آزمودنی‌ها بین هر مرحله اندازه‌گیری متغیرها

به اجرای ورزش فوتسال نپرداختند، بهمنظور شبیه‌سازی فعالیت‌ها در ورزش فوتسال که به صورت تناوبی و به شکل تعویض‌های مکرر انجام می‌گیرد، دو مرحله آزمون ۳۰ ثانیه‌ای با فاصله زمانی معین بین آنها انجام گرفت. در چنین ورزش‌هایی ممکن است فواید فیزیولوژیکی مکمل بی‌کربنات سدیم به شکل مؤثرتری نمایان شود، زیرا بی‌کربنات تامپون قوی یون‌های هیدروژن تولیدی است و از اسیدی شدن بیشتر خون و خستگی زودهنگام جلوگیری می‌کند. در نتیجه از این طریق می‌تواند موجب بهبود عملکرد، به ویژه در وهله‌های تمرین یا مسابقه شود (۴, ۶).

در تحقیق حاضر نیز تغییرات سطوح لاكتات در گروه تجربی (۱/۶۱ میلی مول) در مقابل گروه کنترل (۲/۳۷) مشاهده شد و این افزایش اندک نسبت به گروه دارونما حاکی از آن است که در این گروه از ورزشکاران نیز مؤثر بوده است. اما این تغییرات از نظر آماری معنادار نبود که از دلایل آن می‌توان به مقدار مصرف مکمل، تفاوت‌های فردی و تعداد نمونه‌های کمتر این تحقیق اشاره کرد.

در پژوهش آرتیول و همکاران^۱ (۲۰۰۷) در زمینه میزان پاسخ بی‌کربنات بر عملکرد ورزشکاران جودو، مقدار سه میلی‌گرم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن بی‌کربنات سدیم یا دارونما به ورزشکاران دو ساعت قبل از آزمون و برنامه تمرینی داده شد و مشخص شد که اوچ توان، میانگین توان و عملکرد در یک برنامه تمرینی بهبود یافته است. آنها استدلال کردند که هنگام تمرینات ورزشی بیشینه کوتاًمدت، تغییرات در تعادل اسید-بازی ناشی از تولید اسید لاكتیک و مقدار اسید لاكتیک تولیدی به شدت، مدت تمرین و تعداد واحدهای حرکتی درگیر در حرکت بستگی دارد. با مصرف بی‌کربنات در زمان اسیدوز شدن خون، این ماده به صورت تامپون عمل می‌کند و آن را به حالت طبیعی بازمی‌گرداند و از این طریق موجب به تأخیر انداختن خستگی و بهبود توان بی‌هوایی به ویژه در تکرارهای بعدی آزمون می‌شود (۴, ۲۹).

در مورد افزایش معنادار توان بی‌هوایی و تأخیر در زمان واماندگی که در این تحقیق نیز مشاهده شد، ماتسون و تر (۱۹۹۳) اظهار کردند که مصرف بی‌کربنات سدیم، محیط خارج‌سولوی را قلیایی می‌کند و pH را افزایش می‌دهد، ازین‌رو ممکن است در این مورد کمک‌کننده باشد (۳). همچنین توسعه توان بی‌هوایی زمان رسیدن به حد واماندگی را بهبود می‌بخشد. از سوی دیگر، درودوس و همکاران (۱۹۸۷) به این نتیجه رسیدند

که مصرف بی‌کربنات سدیم احتمالاً از اختلالات در تعادل اسیدی ° بازی جلوگیری می‌کند و در نهایت افت کمتر pH ممکن است به بهبود عملکرد توان بی‌هوازی منجر شود (۱۵).

از دلایل دیگر وجود اختلاف در مقدار توان بی‌هوازی آزمودنی‌ها در این تحقیق می‌توان به مقدار بی‌کربنات سدیم مصرفی اشاره کرد. این یافته‌ها همسو با نتیجه تحقیقات لاوندر و برد (۱۹)، گایتانوس و همکاران (۱۹۹۱)، هیراکوبا و همکاران (۱۹۹۳)، ماتسون و تران (۱۹۹۳)، مک نافتون و همکاران (۱۹۹۲) است که افزایش در توان بی‌هوازی و مدت زمان اجرا پس از مصرف مکمل بی‌کربنات سدیم را گزارش کردند (۳۴، ۲۰، ۱۲، ۱۱).

به طور کلی، براساس نتایج این پژوهش می‌توان گفت که مصرف بی‌کربنات سدیم موجب افزایش معنادار در توان بی‌هوازی بازیکنان شد. اما کاهش و تغییرات در سطح لاكتات خون در بازیکنان فوتسال در دو مرحله آزمون وینگیت معنادار نبود. از آنجا که در سطوح بالای مسابقات ورزشی، اختلاف بین تیم‌های قهرمان بسیار ناچیز و کم است، حتی یک عامل تأثیرگذار کوچک شاید بتواند تعیین‌کننده نتیجه یک رقابت ورزشی باشد. با توجه به نتایج حاصل پیشنهاد می‌شود ضمن اجرای تحقیقات بیشتر در زمینه مکمل‌گیری بی‌کربنات در ورزشکاران رشته‌های تیمی دیگر، در ورزشکاران زن نیز تحقیقات مشابهی اجرا و مورد بررسی شود تا اطلاعات سودمند و تکمیلی بیشتری به دست آید.

منابع و مأخذ

۱. رایلی، توماس (۱۳۸۴). "علم و فوتبال" ترجمه ع. گائینی، ف. مسیبی و م. فرامرزی. تهران، انتشارات کمیته ملی المپیک.
۲. ویلمور، ج. کاستیل (۱۳۸۶). "فیزیولوژی ورزش و فعالیت بدنی". ترجمه ض. معینی، ف. رحمانی نیا، ح. رجبی، ح. علی نژاد. ف. سلامی. جلد اول، چاپ هشتم، تهران، انتشارات مبتکران، ص ۲۸۰.
3. Adam, Z. Jaroslaw, C., Stanislaw, P. Zbigniew, W., Jozef, L. (2009). "Effects of sodium bicarbonate ingestion on swim performance in youth athletes". *Journal of sports science and medicine*, 8, PP: 45-50.

4. Artioli, GG. Gualano B., Coelhom DF., Benatti FB., Gailey AW. Lancha, AHJ. (2007). "Does sodium – bicarbonate ingestion improve simulated judo performance?" *Int. J. Sport Nut. Exec. Metab.* 17(2): PP:206-17.
5. Astrand, P.O. E., Hultman, A., Juhlin Danfert, and Renolds, G. (1986). "Disposal of lactate during and after strenuous exercise in humans". *Journal Appl. Physio.* 61: PP:338-43.
6. Baltzopoulos, V. R.G. Eston, and D. Mc Laren (1988). "A comparison of power outputs on the wingate test and on a test using an isokinetic device". *Ergonomic*, 31: PP:1693-9.
7. Cheol Won, Jung Myung Lim, Young. Suk J. (2006). "The effect of sodium bicarbonate and creatine loading on kicking ability of taekwondo players". *J. strength cond. Res.* 12(5): PP: 217-226.
8. Costill DL, Verstappen F, Kwpers H, Janssen E, Fink, W. (1984). "Influence of Hco 3 acid – base balance during repeated bouts of exercise". *Int. journal sports med.* 5 (5):PP: 228-31.
9. Douroudos II, fatouros IG, Gourgoulis V, Jamurtas AZ, (2006). "Dose related effects of prolonged NaHCO3 ingestion during high – intensity exercise". *Med. Sci. Sports Exerc.* 38(10):PP: 1746-53.
10. Frose, E.A. and M.E. Houston (1987). "Performance during the Wingate anaerobic test and muscle morphology in males and females". *Int Journal sports Med*, 8:PP: 35-9.
11. Gaitanos GC, Nevill ME, Brooks S. (1991). "Repeated bouts of sprint running after induced alkalosis". *Journal Sports Sci.* 9(4): PP:355-70.
12. Hirakoba, K. Maruyama A. Misaka K. (1993). "Effect of acute sodium bicarbonate ingestion on excess Co2 output during incremental exercise". *Eur. J. Appl. Physiol.* 66 (6): PP:536-41.

13. Inbar, O., O. Bar – or. J. Skinner (1996). “The wingate anaerobic test”. *Human Kinetics Inc. Laboratotory Test Handbook*. Lexi Comp inc, Ohio. PP:245-247.
14. Joukendrup, A. Gleeson M. (2004). “Nutrition supplements”. *Human kinetics publishers*, Vol. 1. PP: 247-253.
15. Kerry, M. (2007). “Assessing aerobic and anaerobic power from an all- out isokinetic test versus ten wingate test in young female soccer players”. *Journal of sport science and medicne*, P: 110.
16. Lars, R. McNaughton, Selena Ford, and Christian New bold. (1997). “Effect of sodium bicarbonate ingestion on high intensity exercise in moderately trained women”. *Journal strength cond. Res.* 11(2):PP: 98-102.
17. Lavender, G. Bird SR. (1989). “Effect of sodium bicarbonate ingestion upon repeated sprints”. *Br. Journal Sports Med.* 23(1):PP: 41-5.
18. Matson, LG. Tran ZV (1993). “Effects of sodium bicarbonate ingestion on anaerobic performance. A meta – analysis review”. *Int, Journal sport Nut.* 3(1); PP:2-28.
19. McNaughton L, Curtin R, Goodman G, Perry D. Turner B, Showell C. (1991). “Anaerobic work and power output during cylce ergometer exercise: effects of bicarbonate loading”. *Journal sports Sci.* 9(2): PP:151-60.
20. McNaughton, L. (1992). “Sodium bicarbonate ingestion and its effects on anaerobic exercise of various duration exercises”. *Journal Sports Sci.* 10(5):PP: 425-35.
21. Nielsen, HB. Bredmose PP, Stromstad M, Volianitis S, Quistorff B, Secher NH. (2002). “Bicarbonate attenuates arterial desaturation during maximal exercise in humans”. *Journal Appl. Physiol.* 93(2): PP:724-31.

22. Nummella, A. S.M. Albert and R.P. Rijntjes (1996). "Reliability and validity of the maximal anaerobic running test". *International Journal of Sport Medicine*. 17(12): PP:97-102.
23. Price, M. Moss, P. Rance, S. (2003). "Effects of sodium bicarbonate ingestion on prolonged intermittent exercise". *Med. Sci. Sports Exercise*. 35(8). PP:1303-8.
24. Scott, C.B., F.B. Roby. T.G. Lohman and J.C. Bunt (1991). "The maximally accumulated oxygen deficit as an indicator of anaerobic capacity". *Med. Sci. Sports Exerc.* 23: PP:618-24.
25. The American college of sports medicine, (2006). "Sodium bicarbonate (NHCO₃) ingestion may prevent exercise – induced perturbations in acid – base balance, thus resulting in performance enhancement". PP:124-134.
26. Thomas, N. E. and J.S. Baker (2005). "Optimized and non – optimized high intensity cycling ergometry and running ability in international rugby union players". *Journal Exercise. Physiology*, 18(3). PP:26-35.
27. Utku. A. Alper, A. Tahir, H. Sinem H, ZambakS, Caner, A. (2007). "Comparison of anaerobic tests in young soccer players". *Journal of Sports Science and Medicine*. PP: 24-26.
28. Watson, AW. (1995). "Physical and fitness characteristics of success Gaelic footballers". *Br Journal of Sports Medicine*, (2994), PP:229-231.
29. webster, MJ. Webster, MN. Crawford RE. Gladden LB. (1993). "Effect of sodium bicarbonate ingestion on exhaustive resistance exercise performance". *Med. Sci. Sp. Exer.* 25(8):PP: 960-5.
30. Weinstein, Y. C. Bediz; R. Dotan and B. Falk (1998). "Reliability of peak – lactate, heart rate and plasma volume following the wingate test". *Med. Sci. sport. Exerc.* 30(9): PP:1456-1460.

31. William, R. Garrett, JR. Donald T. (2000). "Exercise and sport science". Philadelphia pub. PP: 218-224.
32. Yunoki, T. Matsuura, R. Arimitsu, T. Kimura, T. Yano T. (2009). Effects of sodium bicarbonate ingestion on hyperventilation and recovery of blood pH after a short – term intense exercise". Department of Human Developmental Sciences, Faculty of Education, Hokkaido University, Sapporo, Japan. PP:537-539.
33. Zajac, A. Cholewa, J. Poprzecki, S. Waskiewicz Z. Langfort L (2009). "Effect of sodium bicarbonate ingestion on swim performance in youth athletes". Journal of Sports Science and Medicine, 8: PP:45-50.

